

[Kirkegaard.]

imod, at det foreliggende forslag til beslutning går i udvalg.

Hørluf Rasmussen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er, efter hvad der står i bemærkningerne, fremsat for at modernisere beskatningsgrundlaget i landkommunerne. Jeg ved ikke, hvad man nærmere skal lægge i ordet modernisere. Hvis man mener, at man vil rationalisere og forenkle det kaotiske beskatningsområde, som den samlede ejendomsbeskatning er med sine tre forskellige slags skatter og tre forskellige opkrævningsmyndigheder, så synes jeg ikke at der ved det foreliggende forslag vil kunne opnås særlig meget i den retning.

Kernen i forslaget må vist også være, at man tilsligter at flytte visse skatter, som nu udredes af en mindre befolkningsgruppe, over på hele befolkningen. Det drejer sig om 167 mill. kr., men da disse skatter fradrages i den personlige skattepligtige indkomst, er det beløb, der egentlig er tale om at flytte, reelt langt mindre, måske ca. 110-120 mill. kr. årligt, og da de, der bliver lettet for disse skatter, vil se en del af dem igen i form af forøgede personlige skatter, bliver nettoflytningen endnu mindre. Det er altså ikke noget revolutionerende forslag, men det giver anledning til visse principielle betragtninger fra vor side.

Det er i bemærkningerne til forslaget anført, at det gældende system medfører en skæv fordeling i skatteudskrivningen, og det må man til en vis grad indrømme. Hvorfor skal én ejendom svare større skatter end andre, blot fordi den ligger i et særligt område med store amtskommunale opgaver, hvis løsning måske ikke gavner den enkelte ejendom eller ejer, men hvis løsning lige så meget gavner andre beboere i området? Men fører dette system til, at disse faste skatter helt skal fjernes fra de pågældende ejendomme? I almindelighed er disse ejendomme erhvervet på det vilkår, at de skal udrede visse afgifter til det offentlige. De faste skatter, i hvert fald grundskatterne, er udtryk for en prioritet, som det offentlige har i disse ejendomme. Hvis man stryger denne prioritet, betyder det en gevinst til den nuværende ejer af ejendommen, en gevinst, som kan kapitaliseres, og som han

kan indkassere ved et fremtidigt salg. Jeg har lidt svært ved at se det retfærdige i, at befolkningen i almindelighed skal yde en snæver kreds, de nuværende ejere, denne gevinst. Mon man ikke derfor skulle søge en anden udvej for at råde bod på de uligheder i den nugældende ejendomsbeskatning, som forslagsstillerne bruger som argument?

Hvad den sognekommunale ejendomsbeskatning angår, vil man lægge loft derover; men dermed afskaffer man ikke de allerede eksisterende uligheder, og de er store fra egn til egn. Mon ikke løsningen af dette problem skal søges i sammenhæng med en omlægning af kommunegrænserne og kommunalbeskatningen i det hele taget? Når man så har tilvejebragt fornuftige kommunestørrelser, kan man begynde at overveje, om man egentlig i et så lille land som vort har behov for den her omhandlede amtskommunale administration. Når staten alligevel skal bevilge hovedparten af pengene, er det måske et symptom på, at de pågældende opgaver egentlig er statslige.

Jeg siger dette, fordi jeg er tilhænger af kommunalt selvstyre; men for at dette selvstyre skal kunne trives, er det nødvendigt, at man nøje klargør sig, hvad der faktisk er, og hvad der bør være dette selvstyres indhold, og derpå bestræber sig på at effektivisere og demokratisere den virksomhed, det drejer sig om, i stedet for at forsvare funktioner, som i realiteten for længst er gledet det kommunale selvstyre af hænde. Jeg er overbevist om, at en sådan ransagning ikke alene af opkrævningssystemet, men først og fremmest af de underliggende administrative problemer, også vil give løsningen på, hvem der skal afholde udgifterne, og på, hvordan vi skal forenkle ejendomsbeskatningen og ikke alene gøre den beskatning, som nu er amtskommunal, men også den eksisterende sognekommunale beskatning mere ligelig.

Det foreliggende forslag forekommer mig løsrevet fra denne sammenhæng, og det er i sin kerne en begunstiggelse af den nuværende ejer på bekostning af befolkningen i almindelighed. Vi kan derfor ikke gå ind på det, men vi er villige til, når passende lejlighed byder sig, at drøfte forskellige skævheder, som forslagets bemærkninger berettiget har omtalt.